

Skatteministeriet

18. december 2018
J.nr. 2018 - 8022

Til Folketinget – Erhvervs-, Vækst og Eksportudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 120 af 20. november 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DF).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere artiklen: ”Udbytteskandalen: Som guldbarrer i åbent penge-
skab uden vagter” i Økonomisk Ugebrev Finans den 11. november 2018.

Svar

I artiklen anføres det efter udsagn fra en række eksperter, der udtaler sig anonymt, at rets-
stillingen vedrørende aktielån er uklar, hvilket indebærer, at der er begrundet tvivl om,
hvem der i skattemæssig henseende kan anses for den retmæssige ejer af en aktie. Den
uklare retsstilling i relation til aktielån betyder ifølge artiklen, at mere end én kan være den
retmæssige ejer af en aktie, og derfor kan mere end én være berettiget til refusion af udbyt-
teskat fra samme aktie. Artiklen påpeger, at ansvaret for denne uklare retsstilling påhviler
politikkerne og skattemyndighederne, som dermed har medvirket til at skabe et system, hvor
der kan svindles.

Jeg er ikke enig i artiklens præmis om, at retsstillingen i forbindelse med aktielån har været
uklar, og jeg er generelt skeptisk over for eksperter, der udtaler sig anonymt.

Den danske skattelovgivning er indrettet således, at det aldrig – på et berettiget grundlag –
vil være muligt for mere end én at søge refusion for den samme betalte udbytteskat. Dette
skyldes, at det alene er den retmæssige ejer af udbyttet, der er berettiget til refusion. Den
retmæssige ejer er den aktuelle aktionær på tidspunktet for deklareringen af udbyttet. Da
der således aldrig kan være flere retmæssige ejere til et konkret udbytte, kan det aldrig være
lovligt for mere end én at anmode om refusion i forhold til det samme udbytte.

Som også artiklen redegør for, så er det bl.a. i en afgørelse fra 2010 fastslået, at man ikke
via udlån af aktier kan spekulere i uretmæssigt at få en nedsættelse af udbytteskatten. Praksis
er derfor klar. Det er alene den retmæssige ejer, der er den berettigede.

Når aktieejere vælger at indgå i komplekse transaktioner såsom aktielån, så påhviler det
desuden efter min opfattelse først og fremmest aktieejerne at sikre sig, at der ikke uberetti-
get anmodes om refusion. Det har naturligvis formodningen imod sig, at der er adgang til
at anmode om refusion flere gange for samme udbytte. Det ved de aktieejere, som deltager
i aktielånsarrangementer, også udmærket.

Det er antagelsen, at langt størstedelen af svindlen med udbytteskat i Danmark er sket ved,
at der blev søgt om refusion af udbytteskat på fiktive aktiebeholdninger og altså ikke aktie-
lån, som det ses i mange andre europæiske lande.

Der vil desværre altid være nogen, der går til stregen og også langt over stregen. Det er
desværre det, som er sket med refusion af udbytteskat bl.a. i Danmark, hvor der er blevet
svindlet for ca. 12,7 mia. kr. At svindlen overhovedet har kunnet finde sted, skyldes pri-
mært, at kontrollen med refusion af udbytteskat ikke har været tilstrækkelig, og fordi kri-
minaliteten tilsyneladende er udført af et større organiseret kriminelt netværk, der har an-
vendt avancerede finansielle konstruktioner.

Skattestyrelsen har foretaget en række analyser med det formål at afdække, om der er foregået svig med udbytteskat i andre situationer, herunder i forbindelse med aktielån. Skattestyrelsen har tidligere vurderet, at de hidtil undersøgte forhold ikke kan anses for udtryk for svig.

Sådanne vurderinger baserer sig på Skattestyrelsens på det tidspunkt aktuelle viden om forskellige dele af udbytteområdet. Der fremkommer løbende nye oplysninger, herunder som følge af samarbejdet med SØIK og Kammeradvokaten om svigsagen.

Skattestyrelsen har desuden noteret sig de oplysninger, som medierne har medvirket til at afdække vedrørende bl.a. bankers involvering i sager om uberettiget refusion af udbytteskat i andre europæiske lande.

Skattestyrelsen arbejder derfor videre med en afdækning af disse forhold, særligt undersøger mulighederne for at kvalificere konklusionerne yderligere gennem inddragelse af Finanstilsynet.